

כל הגט פרק שלישי גיטין

כו.

עין משפט
נר מצוה

י"א א ב מ"י פ"ג מהל'
גירושין הלכה ט סמג
ע"ש נ טו"ע אה"ע כ"י
קלג סעיף ד'
ג (טו"ע חו"מ סימן סה
סעי' ד')
כ ד מ"י פ"ח מהלכות
אזכרה הל' יג סמג
ע"ש נ טו"ע חו"מ
סימן סה סעיף י'
כא ה מ"י סה הל' ו סמג
ס"ט טו"ע אה"ע
סימן קנג:

גליון הש"ס

גמ' וא"ל ר"ח לרבה.
יבמות דף ס"א ע"ב: שם
נפק דק ואשכח. ע"י
חור"ט פ"ב דלכות מ"ט
ד"ה לאו:

מוסף רש"י

דייחוקי. זולת שני
מקצ' ולשון דייחוקי דל
מקצ' זולת מקצ' דלכ"י
נפק מרע כמחזיק
וכמחזיק דמי (ב"מ יג.).
ורש"י. פרעון שטר
(ט"ס). דאשכח בי
דריא דרב הונא. מקוים
בהפסד והשלם המביא
אומר ממנו נפל (ט"ס ב.).
הורש"י לשני שוריי.
א"ע"פ ששוריי הדוע לנ
שן זה יש יוסף בן שמעון.
א"ע"פ ששוריי הדוע לנ
נכח ומשלים אחר וס'
(ט"ס ב.). כל מעשה ב"ד
היה זה יחזיר. דיוון
לרב לא הוחזק שני יוסף בן
שמעון בער אחת, לעיר
חיישין (ט"ס).

מוסף נוספות

א. מוצא מגרשה בגט
של חבר. מוס' ה"ל"ש.
ב. לכתחילה מלגרשה
וגרשה. מוס' ב"מ י"ד.
הא אמר. ג' ג' ויניח לה
לראיה. מוס' ב"מ י"ד.
הא. ד. יחזיר לאשה.
מוס' ה"ל"ש. ה. בתוס'
הרא"ש כתוב: משמע
שהוראטו שמורה שנפל
מידה מחזירים לה.
ו. דסיפא. מוס' ב"מ דף
י"א. מוס' שהוחזק.
ז. בערבא דרב הונא.
מוס' ה"ל"ש. ח. דשני
שוריי. מוס' ה"ל"ש.
ט. בערי מסירה. מוס'
לחושבו. י. לחושבו
כמעשה ב"ד. מוס' ה"ל"ש.
יא. וחיישין שמא
בשוריי אחרת יש יוסף
ב"ש אחר. מוס' ה"ל"ש.
יב. [כדק"ל] דהאשה
נאמרה לבעלה גרשתי
נאמרה. דחוקה אין אשה
מעוה פניה בפני בעלה.
ר"ן.

הא אמר תנו נותנים (כו) ואפילו לזמן מרובה. תימנה מנה ליה
למדיק הא אמר תנו נותנין דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין
משום דחיישין דאין זה הגט שנכתב לו אלא נפל מאחר ששמו כשמו^א
והכי פירושו נמלך עליהו ועדיין לא נתנו הא אי לא הוה חיישין
לנמלך^ב היו מחזירים לה את הגט
אפי' אינו שלה כיון דאינה זריכה
אלא לרביה ואורי' דייק מדקמני
ונמלך ולא קמני שאני אמר כתובין
היו ולא נתנו משמע דנמלך וחזר בו
ואינו רוצה לגרשה עוד אבל אם היה
רוצה היה מגרשה בגט זה ולא
חיישין שמה מאחר נפל וזהו
גרסינן בפ"ק דב"מ (דף י"ח.) בכל
הספרים טעמא דנמלך כו' וא"ת ומנה
ליה אפילו לזמן מרובה דלמא לאלתר
דוקא דפריך ר' זירא לקמן ר' זירא
נמי אמאי פשוט לו מצרייתא דיחזיר
לאשה אפי' לזמן מרובה טפי ממנה'
ואומר ר"י דייק מדאליטריך ונמלך
לאשמועינן דאם אמר תנו נותנין
ולא חיישין לגט אחר היינו אפילו
לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא
דאין חוששין לגט אחר ור' זירא סבר
דהא דקמני ונמלך אורחא דמילתא
נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לדקדק
הא אמר תנו נותנין אבל מצרייתא
דייק שפיר דיחזיר אפי' לזמן מרובה
דאי לאלתר פשיטא ועוד אורי'
דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה
דומיא דשטרי חלליה ומילאוינן (שם דף
כ.) דמיייר לזמן מרובה דעל כרחק
התם לא אילטריך לאשמועינן דיחזיר
אלא כשאני ידוע אם חללה או מיאנה
דצידוע שחללה או מיאנה פשיטא
דיחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין
זריכה אלא לרביה וכיון דצאניו ידוע
יענין כלל שהוא שלה כיון דאניו
ידוע שנכתב לה שטר חלליה מעולם
ור' זירא לא מוקי לה דומיא דסיפא
ומצרייתא דייק שפיר דאפי' לזמן
מרובה דצומן שהצטל מודה דמשמע
דמודה שממנה נפל וכבר גרשה בו

ואי לאלתר דוקא א"כ ראינו גט צידה דכלל ראינו גט צידה אין
נפקותא במה שנמנה לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו צידה פשיטא
דיחזיר אפילו אינו שלה^א ואפי' אין הצטל מודה אלא ודאי שכל
ראינו הגט צידה וא"כ אפי' לזמן מרובה: **הא אמר תנו נותנין.**
וא"ת ואמאי לא פריך אהך מנה' ליחוש שמה כתב צניסין כו'
דפריך אצרייתא דלקמן בפ"ק דב"מ (דף י"ט.) ואורי' דהא אמר
תנו נותנין משמע שצא עכשיו לגרשה בגט זה לפיכך ליכא למיחש
מידי דפירשתי לעיל^ב דכלל גיטין שאין נותנין ציוס הכתיבה קלא
אית להו ומסקי לקוחות לדעתיהו שפיר לומר לאשה אייתי ראיה^ג
אימת מטא גיטא לידך אבל צצרייתא דקמני צומן שהצטל מודה^ד
פירוש שממנה נפל^ה סבורים לקוחות שצ"ד מאמינים לו שמשנכתב צא לידה וטעו טפי ולא יאמרו אייתי ראיה וא"ת והכי רמי ר' זירא
מצרייתא אפי' לזמן מרובה לפי' קמא הא לאלתר נמי אילטריך לאשמועינן דיחזיר למ"ד דיש לצטל פירות עד שעת נתינה דלא חיישין
לשמה כתב צניסין כו' וי"ל דבנמנה לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמנה ציוס שנכתב אייתי אבל אי איירי לזמן מרובה אע"ג דכשתצבור
שייאל ותשרה קריו וזמן מרובה מ"מ וזמן מרובה משמע בכל ענין לא שנה צאנו יוס' לא שנה אחר כמה ימים וכי פריך לקמן אר'
ירמיה מאי למימנה הוה מצי לשנויי דלא חיישין לשמה כתב צניסין כו' אלא דעדיפא משני אפילו למאן דאמר אין לצטל פירות משעת
התימה: **באן במקום שאין השיירות מצויות.** וא"ת ואמאי לא משני אפסכא אדי ואדי במקום שהשיירות מצויות כאן שהוחזקו וכלא
שלא הוחזקו והוה ינחא דהוה מוקמין ההיא דמלא גיטי נשים בשיירות מצויות דומיא^א דמעשה ב"ד דאיייר בשהשיירות מצויות ולא
הוחזקו כדמוכח בסמוך^ב וי"ל דההיא עובדא דבסמוך^ג הוה צרישא ואשמועינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא אשמועינן דאם
הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות וא"ת היכא דהוחזקו אע"ג דאין השיירות מצויות היכי מהדרי' מנה ידעין דשל זה הוא וי"ל
כגון ידיע' דמזה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישין שמה וזהו של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אצד כאן כיון דאין השיירות
מצויות ושמועין אחי^ד כ"ר א"ל דלר"מ כיון דהוחזקו אין יכול לגרש בו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח מתוכו דפירשתי לעיל (דף כד: ד"ה בעדי):
בבי דינא דרב הונא. פירש בקונטרס שהוצא שם לקיימו צ"ד והשתא פשיטא שפיר מכל מעשה צ"ד דלא חיישין שמה של אחר הוא
אע"ג דשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו אי נמי כשאניו מקוים ושנפל מיד השליח דלא חיישין לנמלך דאין הצטל יכול לצטל
שלא בפני השליח כדאמר בהשולח (לקמן ג.). ואי במקומות איירי אפי' לא ידעי' מני מכל יחזיר לאשה כדאמרין דלזה לא מקיים שטרמה אבל
בפ"ק דב"מ (דף כ. ד"ה דאשכח) פירש בקונטרס שמה השליח נפל ופירש שם נמי גבי הא דפשיטא ממעשה ב"ד דמקוים היה וקשה
דאם יש לחוש לנמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקוים^א דלא יחוש לנמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד
דאין רגילות שהצטל יקיים את הגט דפירש כאן בקונטרס וכדאמר בפ"ק דבבא מיעא (דף כ:.) לזה לא מקיים שטרמה:
חיישין לשני שוריי. הא דלא נקט חיישין לשני יוסף בן שמעון בעיר אחת שמה ידוע היה להם דבאותה שוריי לא היה כי
אם אמר^ב: **כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר.** וא"ת מנך משנה מקשי לר' זירא דאמר בסמוך לחד לישנא דהיכא
דשיירות מצויות חיישין אע"ג דלא הוחזקו וכן לרב הונא דהכא ולאצי דחייס לתרי ינחק בפרק האשה שהלכה (יבמות דף קטו):
ואומר ר"י דמוקמין לה דאשתכח חוץ לצ"ד שאין השיירות מצויות שם והכי איתא צצריא בפ"ק דב"מ (דף י"ח.) ורבי זירא מי קמני
כל מעשה ב"ד שנמלאו צ"ד כל מעשה ב"ד יחזיר קמני ולעולם לאשכחנה אכראי: **אין הבע"ל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה.**
ואינה נאמנה לומר גירשתי^א דכיון דאיכא גט דמסייע לו ונמנה:

מתני' ואם לאו פסול. שמה מאחר נפל ואין זה שלו: **מלאו**
נחפיה. כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: **אם מכירו כשר.** מילתא
באנפי נפשיה ואו או קמני או שמכירו ואפי' מלאו בכל מקום כשר:
גמ' דייסיק. זולת שכי' דא תהא למיקם ולהיות: **מסנו.** מתנת
צריא: **לא יחזיר.** לא לצטל ולא
לאשה וכן שחרור וכן כולס. ומדלתי
טעמא צאניו אמר שמעינן מינה
דאם אמר הצטל תנו לה שאני
כתבתי לה נותנין ולא חיישין לשמה
אינו זה: **במקום שהשיירות מצויות.**
פסול שמה מעוצרים ושצים אחרים
נפל: **ואפילו במקום שהשיירות מצויות**
כו. לאו רבה קאמר לה אלא הש"ס
הוא דמסדר ואמר דהא דלוקי רבה
במקום שהשיירות מצויות והוא
שהוחזקו שני אנשים צסם זה בזה
העיר אבל אם לא הוחזקו מספיקא
לא אמרין דלמא אינתנהו ולא ידעין
או דלמא יש עיר אחרת ששמה כזו ויש
בה אדם אחר ששמו וסם אשתו כזה
שמוצטל: **דאי לא סימא היני.** דלא
פסול רבה אלא במצויות והוחזקו
קאמר דרבה אדרבה: **בי דינא דרב**
הונא. שהוצא שם לקיימו צ"ד וכמו
בו הנפק ונפל מזה והוא מוצעו
ולא הוחזקו שני יוסף בן שמעון
באותה העיר: **חיישין לשני שוריי.**
ושמה לא זה הוא שנפל מזה: **דסנ.**
צ"מ (כ:.) **כל מעשה ב"ד.** המולא
שטר מקוים צ"ד דליכא למיחש
לכותין היו ונמלך עליהם שלא
ליתנם דלא בעיד לקוימיה שטר'
אלא מלוה לאחר שנמסר לידו דחייס
כשר ואו או קמני שאנפי'
שמה ינחמו עדים: **הרי זה יחזיר.**
ולא חיישין לשמה אינו זה: **בי**
דינא דרב הונא. היו צריכין לו
דאין ולהוראה וצאנים שם וקפשיט
רבה דיחזיר צ"מ משום דלא הוחזקו
שני יוסף הוא דלשני שוריי לא
חיישין: **כשתעסי.** דאמר תרמי
צעין והכא לא הוה אלא חדא
והחזירו לתובע: **אינה דאמרי.** האי
בי כיתנא היכא דתרו כיתנא צצית

מי המשרה ששוריי שם פשתן ואין שיירות מצויות שם והחזירו
ואע"פ שהוחזקו שנים בזהו העיר בזהו השם: **ואינה דאמרי**
היכא דמוציא כיתנא. צבוק ששיירות מצויות והחזירו לפי שלא
הוחזקו: **מודה.** שאומר ליתנו לה: **לא לזה ולא לזה.** לצטל
לא יחזיר שמה כבר נתנו לה וממנה נפל וכשיצא לידו יחזר
אחר עדי מסירה ויעידו שגירשה וכשתתצב כתובתה יאמר
פרעמך שהוצאת הגט צצית דין ותנן^א הוציאה גט ואין עמו
כתובה גובה כתובתה וחייבוי לפדוע ונתנו לי את הגט כדי
שלא תחזור ותגבה ולאשה לא יחזיר שמה תינשא בו:

פירוש שממנה נפל^א סבורים לקוחות שצ"ד מאמינים לו שמשנכתב צא לידה וטעו טפי ולא יאמרו אייתי ראיה וא"ת והכי רמי ר' זירא
מצרייתא אפי' לזמן מרובה לפי' קמא הא לאלתר נמי אילטריך לאשמועינן דיחזיר למ"ד דיש לצטל פירות עד שעת נתינה דלא חיישין
לשמה כתב צניסין כו' וי"ל דבנמנה לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמנה ציוס שנכתב אייתי אבל אי איירי לזמן מרובה אע"ג דכשתצבור
שייאל ותשרה קריו וזמן מרובה מ"מ וזמן מרובה משמע בכל ענין לא שנה צאנו יוס' לא שנה אחר כמה ימים וכי פריך לקמן אר'
ירמיה מאי למימנה הוה מצי לשנויי דלא חיישין לשמה כתב צניסין כו' אלא דעדיפא משני אפילו למאן דאמר אין לצטל פירות משעת
התימה: **באן במקום שאין השיירות מצויות.** וא"ת ואמאי לא משני אפסכא אדי ואדי במקום שהשיירות מצויות כאן שהוחזקו וכלא
שלא הוחזקו והוה ינחא דהוה מוקמין ההיא דמלא גיטי נשים בשיירות מצויות דומיא^א דמעשה ב"ד דאיייר בשהשיירות מצויות ולא
הוחזקו כדמוכח בסמוך^ב וי"ל דההיא עובדא דבסמוך^ג הוה צרישא ואשמועינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא אשמועינן דאם
הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות וא"ת היכא דהוחזקו אע"ג דאין השיירות מצויות היכי מהדרי' מנה ידעין דשל זה הוא וי"ל
כגון ידיע' דמזה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישין שמה וזהו של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אצד כאן כיון דאין השיירות
מצויות ושמועין אחי^ד כ"ר א"ל דלר"מ כיון דהוחזקו אין יכול לגרש בו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח מתוכו דפירשתי לעיל (דף כד: ד"ה בעדי):
בבי דינא דרב הונא. פירש בקונטרס שהוצא שם לקיימו צ"ד והשתא פשיטא שפיר מכל מעשה צ"ד דלא חיישין שמה של אחר הוא
אע"ג דשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו אי נמי כשאניו מקוים ושנפל מיד השליח דלא חיישין לנמלך דאין הצטל יכול לצטל
שלא בפני השליח כדאמר בהשולח (לקמן ג.). ואי במקומות איירי אפי' לא ידעי' מני מכל יחזיר לאשה כדאמרין דלזה לא מקיים שטרמה אבל
בפ"ק דב"מ (דף כ. ד"ה דאשכח) פירש בקונטרס שמה השליח נפל ופירש שם נמי גבי הא דפשיטא ממעשה ב"ד דמקוים היה וקשה
דאם יש לחוש לנמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקוים^א דלא יחוש לנמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד
דאין רגילות שהצטל יקיים את הגט דפירש כאן בקונטרס וכדאמר בפ"ק דבבא מיעא (דף כ:.) לזה לא מקיים שטרמה:
חיישין לשני שוריי. הא דלא נקט חיישין לשני יוסף בן שמעון בעיר אחת שמה ידוע היה להם דבאותה שוריי לא היה כי
אם אמר^ב: **כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר.** וא"ת מנך משנה מקשי לר' זירא דאמר בסמוך לחד לישנא דהיכא
דשיירות מצויות חיישין אע"ג דלא הוחזקו וכן לרב הונא דהכא ולאצי דחייס לתרי ינחק בפרק האשה שהלכה (יבמות דף קטו):
ואומר ר"י דמוקמין לה דאשתכח חוץ לצ"ד שאין השיירות מצויות שם והכי איתא צצריא בפ"ק דב"מ (דף י"ח.) ורבי זירא מי קמני
כל מעשה ב"ד שנמלאו צ"ד כל מעשה ב"ד יחזיר קמני ולעולם לאשכחנה אכראי: **אין הבע"ל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה.**
ואינה נאמנה לומר גירשתי^א דכיון דאיכא גט דמסייע לו ונמנה:

(א) צ"מ י"ח. (ב) [נע' מוס']
לקמן כת. ד"ה מלאו.
(ג) צ"מ י"ח. (ד) שם כ.
(ה) [נע' מוס'] הוה עי'
מוס' צ"ב קעב: ד"ה מין.
(ו) שם. (ז) צ"מ י"ח: וכל
הענין
ע"ד [מוס'].
(ח) [כתובות פח:]. (ט) [דף
ז' ד"ה עז].

פסקי ר"ד

יחזקן שטר שלהו וכו'
ופיערו אינו חזרו וכו'
בו שוריי כבר נמנה
שעבודו טעמא דנמנה
שעבודו אבל לשיקרא לא
חיישין עין בפרק האשה
שנתאלמנה (כא:.) **מתני'**
המביא גט ואבר ממנו
אם מצאו לאלתר כשר
ואם לאו פסול מצאו
בכפיסה או בדלוסקמא
כשר. פי' השליח שהיה
מביא הגט נאמר שמה
אם מצאו בארץ לאלתר
כשר ולא חיישין שמה
מאחר נפל ואין לו שני
דרכין שאלתה מצאו ליכא
למחש ולקמן מפי' בידי
הר' [לאלתר]: שלא לאלתר
פסול דאיכא למימר מאחר
נפל ונאמר אחר הוה
זה ואקרי מילתא שהיו
שמותיהן שרים והשליח
אין לו בו טביעות עין.
ואם מצאו בחפישה או
בדלוסקמא שהן כליו
ומכירין בטביעות עין
אע"פ שאינו מכיר מנה'
כשר שמי היה משם
הגט הוה בין כליו ובודאי
שלו הוא. או אם מכיר
כשר ואו או קמני שאנפי'
שמה בארץ אם מכיר
יש לו טביעות עין כשר
יש לו לומר האי
פשיטא שאם מכיר הוה
בטביעות עין שכשר הוא
ומאי אתא לאשמעי' אלא
אם מכירין קרטי ואחפישה
דלדלוסקמא קרטי וה"ק אם
מכירין שהוא שלו או שטר
ואם לאו פסול דשמה של
אחר הן ואע"פ שיש לו
בהן סימנין אסימנין לא
מסכינן אלא בטביעות עין.
ורמינהו צצא גיטי נשים
ושחרורי עבדים דייחוקי
מתנה ושוכרים הרי זה לא
יחזיר שאני אמר כתובים
היו ונמלך עליהן שלא
לינת הא אמר תנו נותנים
ואפי' לזמן מרובה. פי'
דייחוקי היא מתנה ש"מ
ומתנה היא מתנה ברי'
ואין חרש התנא אלא
שמה נמלך עליהן שלא
לינת הא אמר תנו וכו'
ולא אמרי' שמה אינו זה
ומאחר נפל ומתני' אמאי
חיישין: שמה אמר רבה לא
ק' כאן במקום שהשיירות
מצויות כאן במקום שהשיירות
מצויות מצויות פי' מתני'
מייירי במקום שהשיירות
מצויות ומשי' אמר
למיחש שמה אמר
נפל ומתני' דהתם מיייר
במקום שאין השיירות
מצויות ומשום הכי ליכא
למיחש שמה מאחר נפל.
ואפי' במקום שהשיירות
מצויות והוא שהוחזקו
שני יוסף בן שמעון בעיר
אחת הוה חיישין שמה
מאחר נפל ולשם ההוא
יוסף בן שמעון איכתיב
וגם שמועין נשותיהן וכו'
בחזקת שהן שורין אבל
מסתמא לא חיישין דלמא
אקרי שמותיהן שרין
ואע"פ שהוה במקום
שהשיירות מצויות כשר
(והרי אמר אע"פ שלא
בחזקת שמות נשותיהן
שרין הוציא והוחזקו שני
יוסף בן שמעון פסול). (א)

(א) ע"י בריא' בשול' הי"ק
דף י'.